

него на колѣнитѣ му и му иска прощениѣ на грѣховетѣ си, въ сѣщото врѣме заповѣдва да посѣкжтъ тѣзи които бѣхж послушали повелѣнїята му, и тѣй размѣся прѣстѣпленїето съ покаянїе, звѣрството съ благодѣянїе. Единѣ владыка му поискалъ попжтницж (тескере) за да иде на областѣж си, а той му дава още и стражж отѣ четырестотинѣ души, флотицж отѣ четырестет ладїйки и платничкж съ петстотинѣ жлтицы. Графѣ нѣкой си Аверскый му поискува да му стори нѣкоїж необходимж добринж за него и той му їж струва достолѣпно и на това още дава му придѣ нѣколко пѣстницы (юмруцы) въ гърбѣтъ и го испроважда съ тѣзѣ думы — Върви на Божжтж милость ! наричамѣ тя князь Аверскый.

Въ сѣщото врѣме поднозѣва пакѣ стражаритѣ и другаритѣ си. Избира за становищникѣ нѣкого си Полита, който спечели сабїжтж си съ употребението на бравжтж си. А за военачалникѣ избира нѣкого си оржжарина Януарїа Аннеза, простака нѣкой си славолубецѣ, страхливѣ на сърце, юнака на уста и сплетникѣ (интригантинѣ), който прѣдаваше диктатора, на когото искаше да стане намѣстникѣ.

Най-послѣ яхнжлѣ на конѣ и съ обнаженнж сабїжтичаше низѣ градѣтъ та събаряше и обаряше все що му ся испрѣчаше, като прогласѣваше които срѣшнѣше съвиновницы на Мадалони, като гы прѣдаваше на мжкы, на бѣ-сило, или на бравжтж на главорѣзцытѣ.

Историчетѣ присмѣтнуватѣ да сж паднжли въ този день на лудуванїето Мазанїелово до хылядж и петстотинѣ души а четирѣтъ-стотинѣ хыляды жители на градѣтъ, замразнжли отѣ страхѣ испозатворихж ся въ кжщята си, или ся разбѣгахж или ся покорихж на вситѣ своенравицы на лудующїй мжчитель.

Дванадесетый Юлїа и шестый день на вѣстанїето останж червенѣ въ памятѣж на Неаполитанцытѣ, и негова-та исторїа по прѣданїе ся приказва и до днесь още.